

NEON

ΣΕΡΑΠΕΙΟΝ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ: JOURNAL GREC «Serapeum» — Alexandrie

ΤΙΜΗΜΑ ΣΥΝΑΡΘΗΣ
ΕΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΣ.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Φρ. 20.
Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ προστί-
θενται φρ. 2 διὰ ταχυδρομικὰ τέλη.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

ΙΟΥΝΙΟΣ.

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ:
ΤΥΠΟΣ ΕΞΟΦΩΝΤΟΣ Ν. ΣΑΛΤΗ.
1880.

ΤΙΜΗΜΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΟΝ.

Μέχρι 8 γραμμῶν δι' ἓν ἔτος Φρ. 40.
Δι' εἰδοποιήσεις ἄνω τῶν ὀκτῶ γραμμῶν
κατ' ἀποκοπὴν.

δι' ὑμᾶς, ἐν ᾧ θὰ σᾶς προσφερθῆ πᾶν ὅ,τι θέ-
λητε».

Ὁ ταγματάρχης ἔλαβε τότε τὴν χεῖρα, ἣν
ἐκείνη οὐδόλως ἐζήτησε νὰ ἀποτύῃ καὶ τὴν
ἔσφιγγε τρυφερῶς, μεθ' ὃ μεταβάς παρὰ τῷ ξε-
νοδόχῳ ἔδωκε τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς· μετὰ
μῖαν δὲ ὥραν ἢ τῶν Δογῶν τῆς Βενετίας ἀπό-
γονος ἐδείκνυε ἡσυχῶς ἐν τῷ παρασκευασθέντι
αὐτῇ δωματίῳ.

Ὁ δὲ ταγματάρχης συνοδεύσας αὐτήν, ἀπε-
σύρθη μετὰ τινος στιγμᾶς. Ἄλλ' ὅταν ἐξῆλθεν,
ἡ Μαρία ἐνόμισεν ὅτι ἤκουσε τριγμὸν τινος τοῦ
κλειθροῦ· ὄρμυσα δὲ πρὸς τὴν θύραν καὶ ἀνοί-
ξασα ἡσυχῶς παρετήρησεν ὅτι ἡ κλειὶ ἀρεθείσα
ἐκτός, ἀφῆρθη.

Παρὰ μικρὸν ἀνεκάγχασεν ἰδοῦσα τοῦτο. Ἐ-
πανεληθῶσα δὲ παρὰ τῇ ἐστία εὔρειν ἐπὶ τοῦ
μαρμάρου συνεστραμμένον τεμάχιον χάρτου πε-
ριέχον δέκα λουδοβίκια καὶ τὰς ἐξῆς διὰ μολυ-
βδίδος γεγραμμένας λέξεις.

«Διὰ τὰς μικρὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας».

«Μὰ τὴν ἀλήθειαν, τόσον χειρότερον ἐσκέφθη
κατακλινομένη ἡ γυνὴ αὕτη, ὃ Ἄλθέρτος ἄς
εἶπῃ ὅ,τι θελῃ, κρατῶ τὸ κυνήγιον καὶ θὰ τὸ
φυλάξω».

Τὴν δὲ ἐπαύριον ὁ ταγματάρχης μετὰ τῆς
Μαρίας ἀνεχώρουν διὰ τοὺς Παρισίους· μόλις
ὅμως ἀνέβησαν τὴν ἀμαξάν καὶ ἡ ὠραία Κορσι-
κὴ ἀπεκοιμήθη ἐπακουμβήσασα ἐλαφρῶς τὴν κε-
φαλὴν ἐπὶ τοῦ ὄλου τοῦ προστάτου, διότι ἡ
ὐδ' ὡς φαίνεται παρῆλθε λίαν τετοραχμένη.

IV

Ἀστυνομικὴ ἐπίσκεψις.

Ἡ μὲν Μαρία κατόκησεν ἐν τῶν πλουσιωτέ-
ρων ξενοδοχείῳ· ὁ δὲ ταγματάρχης εὐπορῶν συ-
χνὰς ἐποίει τὰς ἐπισκέψεις, ἔχων τὰς χεῖρας
πάντοτε πλήρεις· διότι ἡ γενναϊότης αὐτοῦ ἀν-
θημιλλᾶτο πρὸς τὸν ἔρωτά του· ἡ δὲ ψευδαπό-
γονος τοῦ Δόγου τῆς Βενετίας, μετὰ νέας πάν-
τοτε ἠδονῆς ἀπεδέχετο τὸν τοῦ προστάτου τῆς
χρυσῶν, ὃ ἐν παραβύτιῳ κατησώτευσεν μετὰ τοῦ
διαίτητος τῆς καρδίας, τῆς φίλου, ὅστις μόνον
διὰ συμβουλῶν (κύριος αἰεὶ ὁποῖου εἶδους ἐπρο-
στάτευεν αὐτήν.

Ἄλλ' ὁ Σ. . . ὢν σύζυγος γυναικὸς καθ' ὑπερ-
βολὴν ζηλοτύπου, διήρχετο τὰς νύκτας παρ'
ἑαυτῷ πρὸς ἀποφυγὴν λογομαχιῶν καὶ ἵνα ἀπο-
κρύψῃ τὰς παρεκτροπὰς αὐτοῦ ἀπὸ τὴν δεκαε-
πταετῆ θυγατέρα του, τῆς ὁποίας τὴν ἐπέμβα-
σιν οὐδέποτε ἐπεκαλεῖτο μάτην ἢ μήτηρ ἐν ταῖς
οἰλογενειακαῖς λογομαχίαις. Οὕτω δὲ ἡ Μαρία
ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ τὰς νύκτας κατ' ἀρέσκειαν.
Ὁ δὲ ἔρραστής τῆς ὠραίας Κορσικῆς ἦτον ἐκ τῶν
ἀρχαίων ἐκείνων οἵτινες εἰς πάσας ἀναμιγνύονται
τὰς δολιότητας δυνατὰς τε καὶ ἀδυνατοὺς καὶ
μάλιστα εἰς τὰς τῆς ὁδοῦ Ἱερουσαλὴμ ἐν ἣ ὀί-
του εἶδους του εἰρίσκειται πάντοτε ἐργασίαν.

«Φίλη μου εἶπεν οὗτος· ἐπέβην τινὰ πρὸς
τὴν Μαρίαν, ἔχω ἀνάγκην πεντακοσίων στρογγύ-
λων, λάβε καλῶς τὰ μέτρα σου, δὲν πρέπει
μῆτε μία νὰ λείψῃ».

— Σὲ εἶπα ὅμως ὅτι ὁ ταγματάρχης εὐρί-

σκεται ἐστενοχωρημένος καὶ πρέπει νὰ περιμεί-
νωμεν. . .

— Μῆτε μῖαν ὥραν ἂν ἦεν ἐστενοχωρημένος,
θὰ στενοχωρηθῆ ὀλίγον περισσότερον, ἰδοὺ τὸ
πᾶν· ἐξέυρεις δὲ ὅτι εἶνε εἰς τὴ χεῖρι μου νὰ τὸν
βάλω στὰ ὄνκτια ὅταν θελῶ.

— Ἄν ἐτολμοῦτε, νὰ τὸ κάμῃς. . .

— Ἐβ' ὑπερτα;

— Ὅθι σὲ ἐβγάλω τὰ μμάτια.

— Ὁραία μου φίλη· τοῦτο δὲν θὰ μὲ ἐμποδί-
σῃ νὰ ἀνασταυθῶ εἰς τὸ παιγνίδιον σου· τὸ κυ-
νήγι ἔχει ἀκόμη καλὰ πτερὰ, ἀλλὰ οὐ θέλεις
φαίνεσθαι νὰ τὰ φυλάξῃς; ἂν ἐκυτῆν, διὰ νὰ κά-
μῃς μαλακὸν προσκέφαλον· ὅταν τάχα νὰ μὴν
εἶμαι ἐγὼ πού σέ ἐκοσμοῦ νὰ τὸν βάλῃς εἰς τὸ χεῖρι.
Γι' αὐτὸ ἐννὶ λόγον θὰ σὲ εἶπω ἀκόμη· αὐριον
ἢ τὰς πεντακοσίας στρογγύλους ἢ λάβε τὰ μέ-
τρα σου!»

Καὶ ἐξῆλθε.

«Μάλιστα ἔλεγε καθ' ἑαυτήν ἡ Μαρία, ἐνῶ
ἐκείνος κατήρχετο τὴν κλίμακα, μ' αὐτὸ τὸ
πλευρὸ κοιρήσου! αὐριον δὲ θὰ εὔρης μῆτε
πεντάρια, καὶ μεθαύριον πλάτες γυρισμένας.»

Ἰδοὺ δὲ καὶ ἡ κλειὶ τῆς μεταβολῆς ταύτης.
Ἐπειδὴ ὁ ταγματάρχης ἐφάνη λίαν γενναῖος, ἡ
Μαρία τὸν ὑπελάμβανεν πλουσιώτατον. Δὲ ἐ-
πεθύμει δὲ νὰ τὸν χάρῃ καθ' ἡν στιγμὴν ἴσως
ἔμελλε νὰ παίξῃ σπουδαῖον πρόσωπον ἐν Ἰσπα-
νίᾳ. Ἐβλίσθη μὲν ὅτι δὲν ἠθέληεν ἐπανεῦρῃ τὸν
ὑποτιθέμενον ἀδελφόν, ἀλλ' ἔθελεν τὴν ἀποκα-
λέσῃ κυρίαν ταγματάρχου, στρατηγοῦ ἴσως! . .
καὶ πρὸς τούτους, ἔμελλε ν' ἀπαλλαγῆ τοῦ Ἄλ-
θέρτου ἐκείνου ὅστις τὴν ἐξεμίξα ἐνῶ δὲν τὸν
ἠγάπα πλέον, ὅθω δὲ ἐπετύγχανε μ' ἕνα ζάμιο
δύο τρυφίδια.

Ἡ δὲ ἐπερατώθησαν αἱ πρὸς ἀναχώρησιν
παρασκευαί, ὃ δὲ Σ. . . καὶ ἡ πολυτίμος αὐτοῦ
κατάκτησις εὐρίσκονται περὶ τὴν ἔκτιν τῆς πρω-
τῆς ὥραν εἰς τὴν αὐλὴν τῶν δημοσίων ἀμαξῶν·
καὶ ἐμελλον νὰ ἐπιβῶσι τῆς ἀμαξῆς, ὅτε αἶρνης
περικυκλώθησαν ὑπὸ ἀστυνομικῶν ὧν ὁ ἀρχη-
γὸς ἐξαγαγὼν χάρτην ἐπικυροῦντα τὸ ἀξιωμα-
του, ἐζήτησε παρὰ τοῦ βραβύου τὸ διαβατήριον.

Ὁ ταγματάρχης ἀνοίξας τὸ χερτοφυλάκιόν
του εἰδείξεν εἰς αὐτὸν διαβατήριόν τι. Ἄλλ' οὗτος
μῆτε βλέμμα ῥίψας ἐπὶ τοῦ περιεχομένου·

«Κύριε εἶπε τὸ διαβατήριον εἶνε πλαστὸν,
ἀκολουθήσατέ μοι ἐάν δὲν ἐπιθυμῆτε τὴν ἐπέμ-
θεσιν ἐνόπλου δυνάμεως.»

Ἀληθῶς δὲ τὸ διαβατήριον ἦν πλαστὸν, καὶ
ὁ ταγματάρχης τὸ ἐγίνωσκε· διότι ἐκατοστῆς
τοιούτων κατασκευάζοντο εἰς τοὺς ὑψηλοὺς τῶν
Καρβονάρων κύκλους, ἐξ ὧν καὶ τοῦτο προήρχε-
το· διὰ τοῦτο δὲ ἔκρινεν φρόνιμον νὰ μὴ προκα-
λέσῃ σκάνδαλα, καὶ εἶπεν ἡσυχῶς

«Ἄγωμεν».

Ταῦτα δὲ λέγων ἔδωκε τὸ μεγαλείτερον μέ-
ρος τῶν ἐν τῷ βαλαντίῳ αὐτοῦ περιεχομένων εἰς
τὴν Μαρίαν, ἣτις εὔρεθῃ ἐν τάξει, διότι ἐπέτυχε
παρὰ τῆς ἀστυνομίας τὴν ἐκδοσὴν τακτικῶν διὰ
τὸ Βορδῶ διαβατηρίου· τοῦθ' ὅπερ ὁ ταγματάρ-
χης οὐδόλως ἠδύνατο νὰ κατορθώτῃ ἄτε δὴ γι-
γνώσκων ὅτι διετέλει ὑπὸ σύντονον ἐπαγρύπνη-

σιν ἐνεκα τῶν πολιτικῶν σκευωριῶν εἰς τὰς ὀ-
ποιὰς ἀνεμίχθη.

«Παιδί μου εἶπε πρὸς τὴν φαυλόδιον, ἣτις
οὕτως ἀναιδῶς τὸν ἐξηπάτα, ἔχε θάρρος, ἐπί-
στρεψε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ ἐλπίζω νὰ σοὶ
δώσω ταχέως εἰδήσεις μου».

Καὶ ἠκολούθησε τοῦς χωροφύλακας. Μετὰ ἕνα
δὲ μῆνα ἐφανισθεῖς ἐνώπιον τοῦ εἰρηγοδικείου
τῷ θου τμήματος, ἤκουσε τὴν εἰς τετραετῆ φυ-
λάκισιν ὡς ἀνώτερον τῆς ποινῆς τοῦ ὄρον, κατα-
δίκην του.

Ἡ Μαρία ἤκιστα ἐκ τοῦ γεγονότος ὑπέφερε,
διότι ὡς εἶπομεν ἤδη, ὁ ταγματάρχης ἠπόρει,
οὐ μόνον ἐκ λειψίωνων τῆς περιουσίας· ἦν ἄλλοτε
ἐκέκτητο, ἀλλὰ εἶχε καὶ φίλους οἵτινες ἀπειθῶς,
παρὰ τὰ εἰς παρομοίας περιστάσεις συνήθη, τῷ
ἦνοιγον τὸ βαλάντιόν των. Ἄλλὰ τὰ πάντα ἐ-
πιπτον εἰς χεῖρας τῆς ὑποτιθεμένης ἀπογόνου
τῶν τῆς Βενετίας Δογῶν, ἣτις ἐκράτει οἰνοῖ με-
μαγευμένον τὸν γρηαῖον στρατιωτὴν μᾶλλον ἐ-
ρωτύλον νῦν ἢ τὸ πρόσθεν, ὅστις εἰ καὶ μέχρι
ὄσολοῦ παρ' αὐτῆς ἀπογυμναζόμενος, ἐθώρει ἐκυ-
τὸν εὐτυχῆ ὡς ἐάν εὐρίοκατο ἐν ἀθροῖα τῶν
πάντων.

Ἄλλὰ καὶ ἡ τοιαύτη κατάστασις ταχέως με-
τεβλήθη, διότι ὁ Ἄλθέρτος ἠθέλησε ν' ἀνανεώ-
σῃ τὰς μετὰ τῆς Μαρίας σχέσεις του, βλέπων
αὐτὴν διάγουσαν ἐν ἀνέσει. Ἐπειδὴ ὅμως αὕτη
κρατοῦσα, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, τὴν περιστερὰν,
δὲν ἔστρεψε νὰ συμμερισθῆ μετ' ἄλλου τὰ πτερὰ
αὐτῆς καὶ κατεφρόνησεν αὐτόν.

«Κορίτσι μου τῇ εἶπεν οὗτος μανιώδης, ἡ
θὰ ἐπανεβῆς ὑπὸ τὴν πατρικὴν μου προστασίαν,
ἢ θὰ σὲ ἀποστερήσω τὰ πρὸς τὸ ζῆν.»

Ἄλλ' αὕτη ἀνεκίνησε περιφρονητικῶς τοὺς
ὄφλους γελῶσα σαρδόνιον.

«Μαρία! νομίζω ὅτι σοὶ ἀπέδειξα ἤδη τὴν θε-
τικότητά τῶν λόγων μου.

— Ὅθι μοὶ κάμῃς ἴσως συναγωνισμὸν παρὰ
τῷ Βικρῶν; εἶπεν αὕτη μετὰ περιφρονησεως.

— Ὡς εἶπες κόρη μου· καὶ συναγωνισμὸν δὲ
δὲν θὰ ὑποστηρίξῃς ἐπὶ πολὺ· διότι μίξ μόνη
λέξις μου ἀρκεῖ, ἵνα σοὶ ἀπαγορευθῆ ἡ ἐν τῇ Ἀ-
γία Πελαγία εἰσοδος.

— Ὡ! ἔχω τακτικὴν τὴν τῆς εἰσοδοῦ ἄ-
δειαν.

— Ἐμπορεῖς νὰ τὴν κάμῃς, κ. . . λ. . . σφ . . .

— Ὁ Βαρῶνος δὲν σὲ φθείβεται. Ὅθι ὑποστῆ
μὲν τὴν ποινὴν του, ἀλλὰ δὲν θὰ μὲ ἐγκατα-
λείψῃ.

— Κρίμα τῷ ὄντι! τὴν ὠραίαν καὶ εὐγενῆ
κατάκτησιν! Ἄλλως δὲ θέλω ἀποδώσει ὑπηρε-
σίαν εἰς τὸν γρηαῖον τοῦτον παράφροννα, ἀνακα-
λῶν αὐτὸν εἰς τὰ λογικά του.»

Καὶ ἐξῆλθε μανιώδης. Τὴν ἐπαύριον δὲ ἡ τοῦ
ταγματάρχου σύζυγος ἐμάνθανε παρ' ἀνωμόμου
ἐπιστολῆς, πού περιήρχοντο τὰ χρήματα τὰ ὀ-
ποιὰ ἐπρομηθεύετο ὁ σύζυγός της, ὡς καὶ τὰ ἐξῆς.

«Ὁ ταγματάρχης, τῇ ἔλεγον, φθείρει οὐ μόνον
τὴν ζωὴν του, ἀλλὰ πᾶν ὅ,τι περιουσίας ὑ-
πολείπεται αὐτῷ· ἡ ἀβλία ἣτις τὸν παρέσυρε
δὲν τὸν ἐγκαταλείπει ποτέ, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ
τοῦ ἐρυθροῦ διαδρόμου ἐγκλιστοι ἐσκανδαλίσθη-
σαν. Τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐπεχείρησαν νὰ διαφωτίσω-

δὲν δύναμαι ν' ἀνέλθω τὴν κλίμακα με τοὺς ὑπὸ τῆς ἀμάξης κατακοπέντας πόδας μου.

— Φλόαρε, ἀπεκρίθη ὁ θηριώδης πατήρ, ἐγέρθητι καὶ ἀνάβα, ἄλλως θὰ σέ ραπίσω. — Τὸ δυστυχὲς παιδίον ἤρξατο κλαῖον, ὁ δὲ πατήρ ἐρράπισεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς παρεΐας.

Ἡ ἀγανάκτησις τῶν μαρτύρων τῆς βαρβάρου- πτης ταύτης ἐφθασεν εἰς τὸ μὴ παραιτέρω.

— Τὸ παιδίον εἶναι ἰδικόν σας; ἠρώτησέ τις τῶν παρευρισκομένων.

— Τί σ' ἐνδιαφέρει, ἀπεκρίθη ὁ σκληρὸς πα- τήρ καὶ ἀναμειγνύεται εἰς ξένας ὑποθέσεις.

— Μ' ἐνδιαφέρει καὶ θὰ καλέσω τὴν ἀστυ- νομίαν.

— Ὁχι, ὄχι, κύριε, ἀνέκραξε τὸ παιδίον κλαῖον, θὰ μὲ φονεῖσθ' ὡς ἐφόνευσε τὴν μητέρα μου.

Πάρυκτα ὁ πατήρ ἔθετο τὴν χεῖρα εἰς τὸ θυ- λάκιόν του.

— Φυλαχθῆτε, ἐφώνησε τὸ παιδίον, ἔχει μά- χαιραν καὶ θὰ σὰ; κτυπήσῃ.

— Βεβαίως ἀπεκρίνατο ὁ πατήρ, ἐκβαλὼν εἶδος τι ἐγχειριδίου, τὸ ὁποῖον ὕψωτε φοβερῶς. Πάντες ἐφυγον ἐκτός δύο γενναίων ἀνδρῶν, ὁ- τινες ἐδράξαντο τὸν ἀχρεῖον τοῦτον ἀπὸ τῆς χειρὸς, ἀλλ' ἡ κίνησις δὲν ἦτο ἀρκετὰ ταχεῖα ὅ- πως ἐμποδίσῃ τὴν κακοῦργον τοῦ νὰ βυθίσῃ ὁ- λόκληρον τὴν μάχαιραν εἰς τὴν γαστέρα τοῦ παιδίου, τὸ ὁποῖον

— Συλλάβετε τὸν φονέα, ἐφώνησε διὰ φωνῆς ἀγωνιώτης. Τὴν στιγμήν ταύτην τὸ πλῆθος ἔτρεξεν ἐπὶ τῆς κλίμακος, ἐμελλόν δὲ νὰ κατα- κερματίσασιν τὸν φονέα, ὅτε οὗτος ὕψωθεν ἡσύ- χως διὰ μὲν τῆς μιᾶς χειρὸς τὸ θῦμα του, διὰ δὲ τῆς ἑτέρας τὸν πῖλον του, τὸν ὁποῖον ἔτεινε πρὸς τοὺς παρευρισκομένους.

— Τὸ παιδίον, εἶπεν εἶναι ξύλινον, ἐγὼ δὲ ἐγγαστρίμιμος, εἶναι ἡ πρώτη παράστασις, ἣν δίδω εἰς Νέαν Ὑόρκην, καὶ σὰ; παρακαλῶ ἐνισ- χύσετε τὸ ἀδύνατον βελάντιόν μου.

Ἡ ἀστὴρ τῆς Βηθλεὲμ. — Ἡ ἀστρολογικὴ ἐπιστήμη ἔχει ἴχνος τι τῆς τύχης τοῦ θαυμα- τουργοῦ ἐκείνου ἀστέρος, ὅστις, κατὰ τὴν ἀρ- χαίαν παράδοσιν, ὠδήγησε τοὺς Μάγους βασιλεῖς πρὸς τὸ σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ ἔνθα ἔκειτο ὁ Ἰησοῦς παιδίον; Μάλιστα. — Αὐτὴ πιστοποιεῖ κατὰ τὰ διδόμενα καὶ τὰ ἔγγραφα εὐαγγελι- στῶν διδασκάλων, ὅτι ὁ Ἄσστηρ οὗτος ἐφάνη ἀ- κριβῶς ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ἡ ἔνωσις τῶν τριῶν μεγάλων πλανητῶν, τοῦ Διὸς, τοῦ Κρόνου καὶ τοῦ Ἄρεως ἐν τῷ ἀστερισμῷ τῶν ἰχθύων, ἔδιδε τῷ στερεώματι παράδοξον λάμψιν.

Ἡ διάσχις Κερπλεζ ὑπελόγησεν ὅτι, τὸ σπάνιον τοῦτο ἀστρολογικὸν φαινόμενον, ἦτοι ἡ ἔνωσις τῶν τριῶν πλανητῶν ἐν τῷ σημείῳ τῶν ἰχθύων, εἶχε πάντοτε συμπεσεῖ ἐν ἐποχῇ μεγα- λου τινὸς συμβεβηκότος, καὶ ὅτι εἶχε συμπεσεῖ καὶ τότε ἀκριβῶς ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ, τοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κατὰ δὲ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν Ραββίνων τοῦτο εἶχεν ἀνα- φανῆ ὡσαύτως κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ Μωϋ- σῆς ἠλευθέρωσε τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὅτε οἱ Ἰουδαῖοι προσεδώκουν ἔκτακτον τι φαινόμενον ἐν τῷ οὐ-

ρῆνι διὰ τὴν γέννησιν τοῦ Μεσσοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ ψευδὴς μετὰ Χριστὸν ἀναδειχθεὶς Μεσσίας ἔλαβε τὸ ὄνομα Bar Cocheba, ἧτοι Υἱὸς τοῦ Ἄστέρος καὶ ἐχάραζεν ἐπὶ τῶν ἀνικτωποθέντων νομισμάτων τοῦ ἀστέρος μετὰ ἀκτίνων.

Ἄλλὰ τί ἀπέγινεν ὁ ἀστήρ ἐκεῖνος τῶν Μά- γων τῆς Βηθλεὲμ; Ἄγνωστον.

Ἐν τούτοις ὅμως ἀστρονόμοι τινὲς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Κέπλερ, βεβαιοῦσιν ὅτι, ἀεγνώ- ρισαν αὐτὸν ἐν τῷ ἀστὲρι τῷ ἀναφανέντι τῷ 1604 καὶ 1605 μεταξὺ τοῦ Διὸς τοῦ Κρόνου καὶ τοῦ Ἄρεως καὶ ὅτι οὗτος εἶναι περιοδικῆς φύσεως, ὁ Κέπλερ ἐμελέτησε τοῦτον ἀφ' ἧς στιγ- μῆς ἀνεφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ μέχρις οὗ ἐξηφανί- σθη. Εἶχεν ἀξιοσημείωτον λάμψιν καὶ φῶ; σπιν- θηροδόλον. Ὁμοίως ἀδάμαντι ἐφάνετο ἀντανα- κλῶν ὅλα τὰ χρώματα τοῦ οὐρανοῦ τῶν καὶ ὑπεραιβάταιε κατὰ τὴν λάμψιν καὶ αὐτὸν τὸν Δία καὶ Κρόνον. Καὶ κατὰ τὸν ἀστρονόμον Gold- smith, ὁ ἀστήρ οὗτος εἶναι περιοδικός. Ἐμελλε θεαθῆναι τετράκις, τὸ 393, 798, 1203 καὶ 1604. Κατὰ συνέπειαν ἐκτελεῖ τὴν περίοδον αὐτοῦ εἰς 404 ἢ 405 ἔτη, οὗτος δὲν θέλει πλέον ἀναφανῆ πρὸ τοῦ 2015 ἔτους Μ. Χ.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Ἐν Λονδίῳ κατὰ τὸ 1879 ἀνηγγέλθησαν 1939 πυρκαϊαὶ ἐξ ὧν αἱ 159 ἦσαν σπουδαῖαι καὶ καταστρεπτικαί.

Ἡ ποσότης τοῦ ὕδατος ἧς ἐποιήσαντο χρῆσιν πρὸς κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν πούτων ἀνέρχε- ται εἰς 73,282,200 λίτρας, ἐξ ὧν 32,000, 000 ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ Ταμείου; τὸ δὲ λοιπὸν ἐκ τοῦ ὕδατος τῶν ὁδῶν.

Ἐν Παρισίοις συνέβησαν 2744 πυρκαϊαὶ ἐξ ὧν αἱ 914 ἦσαν μεγάλης σπουδαιότητος. Ἐκ τῶν ἄνω ρηθειῶν πυρκαϊῶν οὐδεμία συνέβη ἐκ κοκοβουλίας. Ἡ ἐπελθούσα ζημία ἐκ τῶν πυρ- καϊῶν ὑπελογίσθη εἰς 4,614,792 φράγκα.

— Κατὰ τὴν ἐλθεσιν τῆς ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως συστηθείσης ἐπιτροπῆς αἱ μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς φυλοζήλιας καταστραφεῖσαι ἀλ- πελοὶ περιλαμβάνουσιν ἔτιτασιν ἐν συνόλῳ 794 520 μυριάμετρα. Τουτέστι τὸ τρίτον τῶν ἀμ- πέλων τῆς Γαλλίας; κατεστράφη ὑπὸ τῆς θιο- μηνίας ταύτης.

— Ὁ πρῶτος ἀνακαλῶψας τὰ ἐν Καλιφορνίᾳ χρυσορυχεῖα ἐν ἔτει 1849 εὐρίσκειται νῦν πένης ἐν Πενσυλβανίᾳ ἄγων τὸ 79 ἔτος; τῆς ἡλικίας.

— Αἱ περὶ πνευματισμοῦ πραγματευόμεναι ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ ἀνέρχονται εἰς 64. Ἐκ- τούτων, 1 ἐκδίδεται ἐν Γαλλίᾳ 2 ἐν Γερμα- νίᾳ, 7 ἐν Ἀγγλίᾳ, 5 ἐν Ἰσπανίᾳ, 4 ἐν τῇ Βελ- γικῇ, 6 εἰς τὰς Ἡνωμένους Πολιτείας, καὶ 6 εἰς τὴν Ἰσπανικὴν Ἀμερικὴν.

— Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτεῖαις παρα- γόμενος τυρὸς ἀνέρχεται εἰς 350 ἑκατομμύ- ρια λιτρῶν. Ἐκ τούτων 130 ἑκατομ. ἐξάγον- ται, καὶ 200 ἑκατ. μ. ἐξοδεύονται ἐν τῷ τό- πῳ. — Ὁ παραγόμενος βούτυρος εἰς 1500 ἑ- κατομ. λιτρῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγονται 25, ἑκατομ. — Ἡ ὀλικὴ ἀξία τοῦ τυροῦ καὶ τοῦ βουτύρου ἀνέρχεται εἰς 350 ἑκατομ. δολλα- ρίων.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ.

Τὴν Κυριακὴν 22 Ἰουνίου καὶ περὶ ὥραν 10 π. μ. ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τῶν σχολείων τῆς ἡμετέρας Κοινοτήτος.

Ἐν αὐταῖς παρήσαν, ἡ Α. Π. ὁ φιλόμου- σος ἡμῶν Πατριάρχης, ὁ κύριος Δουρούτης Ἰ. πομπρόξενος, καὶ πλείστοι τῶν παρ' ἡμῖν μεγα- λεμπόρων καὶ λογίων.

Ὁ ἀξιότιμος Διευθυντῆς κ. Βενετοκλῆς ἐξε- φώνησε λόγον κατάλληλον τῇ περιστάσει με- τὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῷ καλλιπέιας, συγκινή- σας τοὺς παρσταμένους μέχρι δακρύων, ὅτε μάλιστα ἐποιήσατο μνεῖαν τοῦ εὐεργέτου τῆς Σχολῆς κ. Ι. Βιτώρη ὅστις διὰ τῶν τελευταί- ων αὐτοῦ γενναιοδώων προτροπῶν πρὸς τε τὸ ἔθ. ος καὶ τῇ ἐνταῦθα κοινότητι δικαίως κα- τατάσσεται μεταξὺ τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τοῦ ἔθνους.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐξετάσεων ἀναστάς ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης ἡμῶν κ. Ι. Λύδδης ὡς μέλος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἀνέγνωσε τὴν κρίσιν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων αἵτινες ὑπεβλήθησαν τοῖς μα- θηταῖς τῆς β'. τάξεως τοῦ Γυμνασίου, καὶ ἐξεφράσατο τὴν εὐαρέσκειαν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ πάντων τῶν μαθη- τῶν ἰδιαιτέρην δὲ μνεῖαν ἐποιήσατο τῶν κ. κ. Α. Βερσκέτη Α. Περιῶδη καὶ Κ. Χωραφᾶ, ὧν αἱ ἐκθέσεις διεκρίθησαν κατὰ τε τὴν λογικὴν σειρὰν τῶν ἰδεῶν, καὶ κατὰ τὸ λεκτικόν.

Συγγαίρομεν τῷ κ. Βενετοκλεῖ καὶ τοῖς λοιποῖς διδασκάλοις διὰ τὴν μετ' ἐπιμελείας καὶ αὐ- ταπαρητήσεως ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των, καὶ εὐχόμεθα τοῖς νεοροῖς μαθηταῖς ἔσπν ἐ- πιμελείαν καὶ χρηστοθήειαν καὶ ἐν τῇ κοινω- νίᾳ ἐν ἣ ἦδη εἰσάγονται.

Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος ἐν γένει τῶν ἐξε- τάσεων ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ποιήσωμεν λόγον μετὰ τὸ πέρασ' αὐτῶν.

Διδάσκαλος τῆς ἑλληνικῆς, ἀπὸ δεκαπεντοε- τίας διαμένων ἐνταῦθα καὶ ἐπυμῶς ἀρκούντως ὦν γνωστός, γνωστοποιεῖ ὅτι δέχεται ἰδιαίτερα μαθήματα εἴτε ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, κειμένη ἐν ὁδῷ λίαν κεντρικῇ εἴτε ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν μαθη- τῶν προσέτι δὲ εἰ δύναται νὰ διδάσκῃ καὶ πολλοὺς ὁμοῦ μαθητὰς, κατὰ τὴν διάρκειαν μά- λιστα τῶν μετὰ τινα χρόνον ἐν τοῖς σχολείοις ἐπερχομένων διακοπῶν τῶν μαθημάτων, καὶ νὰ δεχθῆ παρ' ἐαυτῷ δύο ἢ τρεῖς παιδάς ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι πλειοτέ- ρας πληροφορίας ἐν τῷ ἐλλ. βυβλιοπωλείῳ «Φοῖ- νικί» τοῦ κ. Σιράντη, πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ οἱ δ' ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀπευθυ- θήτωσαν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ «Σεραπίου».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Δράμα ἐν ἀέρι. — Ἱστορία τῶν φυλακῶν τῆς Γαλλίας (συνέχεια). — Ἱστορικὴ γεωγραφία τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος (συνέχεια). — Ὁ χορὸς. — Ἀρχαῖον ἰσπανικὸν παραμύ- θιον. — Τὸ διατακτικὸν μέρος τῆς κατὰ τοῦ Στεφάνου Μιρ- ζὰν θανατικῆς ἀποφάσεως. — Αἱ εὐδαίμονες Νῆσοι. — Μυ- ρία ὄσα. — Στατιστικά. — Αἱ ἐξετάσεις τῶν Σχολείων τῆς Ἑλληναίγυπτιακῆς Κοινοτήτος.